

Mul sahiuminne raske on;
Sest sia mahha jäab mo õn,
Mo föbrus ja mo armastus
Sest jäab mul wallus mälestus.

Mo kaesu wennad ja mo öed,
Neil jookswad silmaist nuttu jöed,
Kui naad mind saatma tullewad
Ja jummasaga jättawad.

End viin ma Wennie leisriile
Ja annan ärra püesile,
Et faijeks sedda lassist maad
Küs ellawad mo wannemad.

Oh jääge föbrad rahhuse,
Kord andke lät weel minnule.
Mul tehke ruumi ruttada
Ja ärge feesge nuttuga,

Kui jässe ford saan tulsema,
Siis terretan teid römuga.
Siis jässe ühhes ellame
Ja armsad föbrad olleme.

E. Rätsepsoon.